Čakanie na Godota - Samuel Beckett :)

Čakanie na Godota je pravdepodobne najznámejšou divadelnou hrou Samuela Becketta. Dočkala sa nespočetných, mnohokrát protichodných výkladov.

Hlavní hrdinovia hry, Vladimír a Estragon, sú starí potulní klauni. Sediac pod stromom čakajú na kohosi menom Godot. Jeho príchod sa však každý deň odkladá na neskôr. Dialógy, založené na opakovaní zdanlivo nesúvislých zlomkov viet alebo klišé, neprezrádzajú o hrdinoch nič určitého. Monotónnosť je prerušená vstupom ďalších dvoch postáv: Pozza a jeho otroka Luckyho. Pozzo sa správa podchvíľou povýšenecky, neskôr zas priateľsky... Pokorný Lucky dlhý čas mlčí, no keď ho Pozzo vyzve, aby nahlas premýšľal, začne tárať tak neuvážene, až Vladimíra s Estragonom takmer vydesí.

Druhé dejstvo začína podobne ako prvé, Vladimír a Estragon, nikým nerušení, opäť diskutujú pod rovnakým stromom ako predtým. Nezadlho sa znovu zjaví Pozzo, ktorý však medzičasom oslepol, sprevádzaný Luckym, ktorý onemel. Napätie sa postupne stupňuje.

Reakciou na zdanlivo bezvýchodiskovú situáciu je drsná, čiastočne pantomimická hra oboch hlavných hrdinov. Nakoniec sa dokonca začnú pohrávať s možnosťou spáchať samovraždu. Ale oveľa jednoduchšie je predsa ďalej vyčkávať na vykúpenie...

Najznámejšia Beckettova hra znamenala medzník vo vývoji moderného divadla a založila tradíciu absurdnej drámy, ktorú reprezentujú napríklad diela Eugéna Ionesca a Harolda Pinterema. Sám Beckett na adresu svojho diela poznamenal, že ho „len“ napísal, no vysvetliť ho nedokáže, o interpretáciu nech sa pokúsi každý čitateľ individuálne.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania